

6.5.6

55b (משנה ז) → 56b (סיום המסכת)

1	זכי וְבָא הַלֵּוִי מֵאַחַד שַׁעֲרֵיךָ מִכָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא גֵר שָׁם וְבָא בְּכָל אֹתוֹת נִפְשׁוֹ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה': דברים יח, ו
2	חֶלֶק כְּחֶלֶק יֹאכְלוּ לֶבֶד מִמִּכְרֵיו עַל הָאֲבוֹת: דברים יח, ח
3	וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאפֶה בַתְּנוּרָה וְכָל נִעְשָׂה בַמִּרְחֹשֶׁת וְעַל מַחְבַּת לֶחֶם הַפְּנִים (שבת המועד) לחם הפנים
4	אָמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב כִּי פָּרִי מַעֲלֵיהֶם יֹאכְלוּ: ישעיהו ג, י

- I. 10 משנה ז: Three times a year, all משמרות כהונה are on a par (at the רגלים), affecting:
- רגלים: meaning – that which is stated about the רגלים
 - Source: v. 1 – only applies מאחד שערך → when all of ישראל עם comes into same gate (רגלים)
 - Dividing לחם הפנים → (already covered in v. 3) קרבנות (שבת המועד) לחם הפנים
 - Does not extend: to non-רגל obligations brought during רגל
 - Per: v2 – only that which the אבות “sold” to each other – each one’s respective week
 - On שבועות (שתי הלחם) and some חמץ (לחם הפנים) מצה: they give everyone
 - However: the משמר whose week has come out during the חג offers up the תמידין and all voluntary offerings
 - And: קרבנות צבור – and they offer everything
 - Alluding to: פר העלם דבר של צבור ושעירי עז, פר המזבח and שיעירי עז – all brought by that משמר
- II. “Side-door” discussion – application of תדיר ושאינו תדיר and ברכת זמן and ברכת סוכה
- order is סוכה and then זמן – the day’s obligation is favored
 - זמן then סוכה – based on דב”ח
 - Proposal: they are following ב”ש/ב”ה (ברכות ח:א) - if so, רב is following ב”ש (!?)
 - Defense (for רב): ב”ה only apply תדירות for their primary reason – the wine allows קידוש to be said
 - But: we would say ברכת הסוכה without זמן
 - And (for רב): ב”ה’s stated reason is that the “day” is the reason the wine is there
 - But: we would recite זמן without a סוכה as well
 - Challenge (to רב): our משנה – they offered the מצה (טפל) first; must be due to תדירות of לחם הפנים
 - Defense (for רב): it is a מחלוקת תנאים
 - אבא reverses the order; חמץ מצה ברייתא
 - Practicum: סוכה and then זמן – ר’ נחמן בר רב חסדא
 - Dissent: רב ששת בריה דרב אידי – סוכה and then זמן – הלכה
- III. 21 משנה ז: When י”ט falls out next to שבת (before or after), all משמרות were equal in dividing לחם הפנים
- Meaning: if י”ט ends on יום or begins on יום א (else, it would be שבת המועד)
 - Reason: since they had to come early or stay around, they were given equal portion
- IV. 22 משנה ח: Continuation of the end of ז משנה – division of לחם הפנים around רגל and the rest of the year
- If: there is a day between י”ט and שבת, the “correct” משמר would take 10 loaves, the “lagger” – 2
 - And: the rest of the year – the entering group and leaving group would each get 6 loaves
 - ד’ יהודה: the entering group would get 7 and the departing משמר get 5
 - Reason: “pay” for sealing doors that entering משמר has as a task
 - Question: why doesn’t the exiting group request even division
 - Answer: nobody wants to give up their immediate (entering) advantage
 - ד’ יהודה: they divide עורות of the מוספין equally
 - Challenge: ברייתא detailing each משמר’s tasks on שבת omits חולקים
 - Defense: ברייתא is only focused on tasks, not חלוקה
 - Challenge (רבא): other version, focused on חלוקה, omits it as well
 - Refutation: of רב יהודה
 - Location: the new משמר would divide and eat on the north side of the עזרה; the old משמר – in the south
 - בילגה: always divides in the south, their ring is fixed and their window is sealed
 - Background story: of מרים בת בילגה – leading to censure of משמר (v. 4)

הדרן עלך מסכת סוכה והדרך עלן

יה”ר שנזכה לראות בבנין המקדש ולשמוח בשמחת השואבה

אָמְרוּ צְדִיק כִּי טוֹב כִּי פָּרִי מַעֲלֵיהֶם יֹאכְלוּ